

|روزنامه جوان| شماره ۶۳۱۲

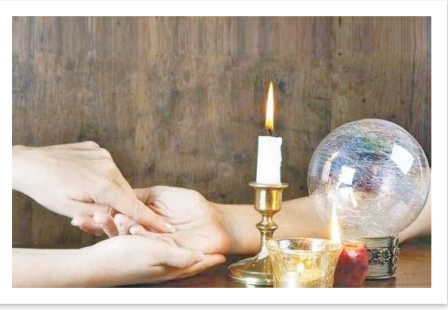
سبک‌نگرش

عنان زندگی‌مان را به دست فالگیر هاندهیم

خوشبختی ساده‌لوحان در دست رمالان!

■ **بهنام صدقی**

امروزه رمالی و فالگیری توسط سودجویانی صورت می‌گیرد که در مقابل آن پول هنگفتی دریافت می‌کنند. رمالی اغلب اوقات موجب اغفال دختران جوان و ناامیدی و افسردگی آنها از زندگی می‌شود. جادوگر در تخیل انسان‌ها به معنای فردی است که دیگران را طلسم و جادو کرده و قادر به انجام کارهای خلاف است. در اصل جادوگران را یک نوع شیطان باید تلقی کرد که موجب سحر و جادو و کارهای

فراتر از طبیعت می‌شوند.

حضرت علی(ع) درباره این قشر می‌فرماید: هر کس چیزی از جادو بیاموزد کم یا زیاد کافر است و پایان عهد او یا پرورد گارش

سبک زندگی

سبک زندگی۸۸۹۸۴۷۱

است. کيفرش نیز آن است که کشته شود مگر توبه کند. در روایات و احادیث آمده است که روزی زنی خدمت رسول اکرم(ص) آمد و عرض کرد:ای رسول خدا! شوهری دارم که با من تند است و من جادو و جنبل کرده‌ام که با من مهربان شود. رسول خدا(ص) فرمودند: وای بر تو. دینت را تیره کردی.

از احادیث و روایات این گونه استنباط می‌شود که فالگیری در هر نوع و مکانی که باشد چه به صورت رمالی و چه جادوگری حرام است و پیامدهای مختص خود را دارد.

متأسفانه به‌رغم گسترش و رشد اطلاعات علمی و پیشرفت تکنولوژی باز هم شاهد اخبار و حوادث ناشی از شیادی این دسته از افراد در صفحات روزنامه‌ها، نشریات و شبکه‌های خبری هستیم که با شیوه‌های عملکرد مختص خود باعث بر هم زدن کانون گرم خانواده‌ای دیگر شده و موجب از هم پاشیدگی آنها می‌شوند. البته رمالان و جادوگران در مواردی از کارهای خود دست به سرعت و

کلاهبرداری نیز می‌زنند. امروزه رمالان با نوشتن نسخه‌های خوشبختی برای برخی افراد نـآگاه و با استفاده از کلمات پیش پا افتاده و تجویز یک سری مخلوط گیاهی که در برخی موارد نیز نام گیاه اصلا مشخص نیست و همچنین با گرفتن پول‌های گزاف افرادی را دور خود جمع کرده و بر بازار خویش رونق می‌بخشند. فرهنگ‌سازی برای مردم و مدیریت این قبیل از افراد برای جلوگیری از آسیب‌های احتمالی کمک شایانی می‌کند. این دسته افراد با سحر و جادو و بیان مطالب بی‌پایه و اساس منجر به بروز حوادث شوم نیز می‌شوند و اشخاص را با وعده وعیدهای خیالی به دام تباهی می‌کشانند. بی‌تردید کلاهبرداری چه به صورت رمالی، فال بینی، جادوگری و دعانویسی جرم است و موجب اغفال مردم شده و پیامدهای سونی برای افراد ساده لوح به دنبال دارد. همه چیز زندگی‌مان را به فال فالگیر و فتنان قهوه رمال گره نزنیم. تقدیر و خوشبختی ما دست رمال‌ها نیست.

سبک مراقبت

گره‌گشایانی که خودشان هزار گره‌در زندگی دارند!

■ **سها سپهری**

فالگیری و رمالی، پدیده‌ای است که امروزه به‌رغم رشد و توسعه تکنولوژی باز هم وجود داشته و مشتریان خودش را دارد. افراد برای حل مشکلات خود به دنبال ساده‌ترین و آسان‌ترین راهکارها هستند و تصورشان این است که با مراجعه به رمال و فالگیر مشکل خود را حل می‌کنند، اما در واقع ناآگاهند که از چاله خود را به چاه می‌اندازند. منظور از فال، فال حافظ که هر سال پیدا می‌گیریم نیست؛ منظور از فال شنیدن و باور کردن حرف‌های شیدانی است که نه تنها جنبه حقیقی ندارد بلکه برای زندگی انسان مضر هم واقع می‌شوند.

بی‌تردید خرافات در همه جوامع وجود داشته و هیچ جای دنیا مستثنی از این قضیه نیست. هر چه گرفتاری‌های اجتماعی و اقتصادی گسترش می‌یابد تعداد مراجعین به این افراد هم افزایش پیدا می‌کند. کمبودها و مشکلات عاطفی و اجتماعی هم از عوامل مهم و مؤثر در خصوص مراجعه افراد به سمت فالگیری و رمالی به شمار می‌رود.

فالگیرها نه تنها حلال مشکل نیستند بلکه مشکل ساز خواهند بود. کار و فعالیت رمال و فالگیر با حیلـه و تقلب جلو رفتن و استفاده از انواع ترفندهای دروغین برای کسب درآمد نامرغوب است.

امروزه اکثر فالگیرها یا چندین پرسش و پاسخ از شما به اطلاعات کافی از شخصیت درونی شما دست می‌یابند و بر مبنای همان، مراجعین را فریب می‌دهند و با بال و پرادان به موضوعات و اسامی، مراجع را بی‌خودی امیدوار یا اشتباه‌ها ناامید می‌کنند. اکثریت حتماً یک بار هم که شده به اجبار یا حتی از روی سرگرمی راجع به فال شنیده‌اند یا شاید در شرایطی که برایشان فال بگیرند قرار گرفته‌اند.

معمولاً افراد تحصیل‌کرده و صاحب دانش به سرعت و با کمی دقت به ریاکاری آنان پی می‌برند، به همین دلیل طمعـه اصلی اینها معمولاً دخترهای جوان به‌خصوص در قشرهای ضعیف و گرفتار است. از زمان‌های دور و خیلی قدیم گوش‌ها جملات زیادی مانند طلسم، سحر و جادو و... به خود شنیده‌اند و همیشه افراد ضعیف متأثر و تسلیم بوده‌اند، چرا که هیچ وقت افراد مسئولیت‌پذیر، نواقص و کمبودهای زندگی خویش را گردن عوامل بیرونی (آدم‌ها، شانس، قسمت) نمی‌اندازند و مرتباً به دنبال برطرف کردن ضعف‌های خود هستند. جمله «فالت بگیرم» را از فالگیرهای نزدیک بازار یا ایستاده در خیابان می‌شنویم. در گوشه گوشه جامعه افرادی به عنوان فالگیر نقشه‌اند که گاهی با جملات خیلی شیوا و تأثیرگذار مردم را فریب می‌دهند.

مشکل اینجااست که برخی شهروندان به منظور یکبار سر گرمی و امتحان فال نمی‌گیرند، بلکه برخی به گونه‌ای عجیب و غریب درگیر این راه شده و علاوه بر خود دیگران را هم درگیر می‌کنند و به فال و فال گرفتن وابسته می‌شوند. به طوری که شاید فتنه‌ای یکبار با آنها تماس تلفنی برقرار می‌کند و با انجام اعمالی که رمالان می‌گویند مشرب گردند و آسپیده به خود و دیگران می‌شوند و اگر به آنها خرده بگیري و بگویی پولت را هدر نده و برو روانشناس و متخصصی که بتوانه مشکلات رو حل کنه، با عصبانیت و تعصب آنان رویه‌رو خواهی شد. شاید تعجب‌آور نباشد که گرفتن یک فال قهوه ساده تلفنی تنها قیمتی ناچیز داشته باشد. اما مبالغ به رمالان همه چیز پیدا می‌شود، از پیشگویی آینده گرفته تا وعده برای بستن زبان دیگران، رساندن عاشق به معشوق، طلسم و جادوی بدخواهان، موفقیت در کنکور، پیدا کردن نشانیان دزدان و سارقان، درمان نازایی و بیماری‌های لاعلاج و... در آگهی‌ها و تبلیغات رمالان و جادوگران دیده و شنیده می‌شود. قهوه کسی از اینها برخی از رمال‌ها ادعای اجنه بینی داشته و اظهار به موکل داشتن می‌کنند و مراجعین گاهی برای زندگی خود گاهی برای دیگران دغا می‌گیرند یا با قول خودشان باطل می‌کنند. اما غافلند کسی که به ظاهر خیرخواه شماسـت تا در بستن زبان دیگران یا عاشق کردن کسی که آدم زندگی شما نیست به شما کمک کند، در اصل بدون حضور آن فرد در حال بدی کردن به وی است. چگونه می‌شود اطمینان کرد به این اشخاص که برای درآمدزایی و به‌ظاهر راضی نگهداشتن مراجع، زندگی دیگری را به خطر بیندازد. واقعیت امر این است که انسان برای حل مشکلاتش باید اول از پروردگار خویش کمک بخواهد کرد کسی که دانش و تجربه لازم در مهارت‌های زندگی داشته باشد، با کمی دقت می‌توان به این مسئله پی‌برد که وقتی هیچ فالگیری خودش دارای زندگی خوبی نیست چگونه می‌توان توقع داشت که بتواند زندگی خوبی از راه‌های غیر اخلاقی برای دیگران درست کند؟ گره گشایانی که خودشان هزار گره ناگوشده در زندگی دارند. نه تنها عمل آنها پوچ است بلکه نیت و هدف آنها و به تفاسیری اثرزوی آنها مضر و بسیار خطرناک است و باید از این افراد سمی حذر کرد.

همه می‌خواهیم در حد توان‌مان در زندگی معنا پیدا کنیم. بسیاری از مشاغل رؤیایی نیز مستلزم توجه و مراقبت از دیگران یا اهمیت‌دادن به طبیعت است؛ اما رؤیایی جلوه‌دادن مشاغل مانع می‌شود از فهم اینکه این مشاغل فقط شغل هستند و مانند هر شغل دیگر به سازماندهی فراوان نیاز دارند تا کمتر به زحمت‌مان بیندازند.

مگر اینکه کسی را ببیند که مشغول این کار است؟! لینک می‌گوید بیش از آنکه آشنزی کند باید کبسه‌های سنگین خرید را حمل کند که پر از خواروبار هستند. کار او بیش از آنکه تصور کنیم به قدرت جسمی نیاز دارد (او بیشتر روز سراپا ایستاده است). این شغل نوعی زادکاری است و لینک بابت روزهای که بیمار است و کار نمی‌کند پولی دریافت نمی‌کند. او خودش را در طرح بیمهٔ دولتی بیمه کرده است که مالیات فراوانی از آن کسر می‌شود.

همه کارها را به رؤیابدل کنیم؟

این تصور که کار نباید ناخوشایند باشد در دهه ۷۰ میلادی رواج پیدا کرد؛ یعنی همان زمان که «مدبران» به کارکنان خود می‌گفتند هدف زندگی را باید در کار جست‌وجو کرد.»

به‌راحتی می‌توان فهمید پیام‌هایی از این دست در زمان همه‌گیری این بیماری تا چه حد می‌تواند خطرناک باشد. این پیام به‌ویژه برای کسانی خطرناک است که خوش‌اقبال بوده‌اند و شغل‌شان را هنوز از دست ن داده‌اند، اما مجبورند بیش از گذشته کار کنند. وقتی کارگران حتی در تعیین شرایط زندگی روزانهٔ خود عاملیت بسیار اندکی دارند، بهتر نیست بر مواردی تمرکز کرد که یعنی کنترل افراد قرار دارد؟ گاهی اوقات، انجام کاری که از آن «لذت می‌برد» ساعات کاری طولانی و دستمزد اندک را تحمل‌پذیر می‌کند. با این همه، این نوع پیام‌ها که از اشتیاق و هدف سخن می‌گویند طبقهٔ خاصی از اجتماع را مخاطب قرار می‌دهند. مخاطبان این پیام‌ها، بیش از همه، کارکنان یقه‌سفیدی هستند که با عناوینی مانند «مدیر ارشد سرگرمی» در سازمان‌های غیرانتفاعی، صنعت، رسانه‌ها و دیگر صنایع کار می‌کنند. کار در حوزه‌هایی که به خانه و مراقبت از سلامت مربوط می‌شود زندگی پخش است و به طریی باورنکردنی روابط صمیمانه را به دنبال دارد. در این حوزه‌ها، برخلاف استارت‌آپ‌ها، واژه خانواده دقیقاً معنایی خانواده را دارد. این تعبیر گاه به چارچوبی تبدیل می‌شود که به‌واسطه آن درآمدهای اندک و سوء استفاده‌های کاری نادیده گرفته می‌شود.

این بدین معنا نیست که دوست‌داشتن آنچه انجام می‌دهید بد است. همه می‌خواهیم در حد توان‌مان در زندگی معنا پیدا کنیم. بسیاری از این مشاغل رؤیایی نیز مستلزم توجه و مراقبت از دیگران یا اهمیت‌دادن به طبیعت است؛ اما رؤیایی جلوه‌دادن مشاغل مانع می‌شود از فهم اینکه این مشاغل فقط شغل هستند و مانند هر شغل دیگر به سازماندهی فراوان نیاز دارند تا کمتر به زحمتمان بیندازند. باید بدانیم کار، کار است و هیچ شغلی، هرچقدر هم که دوستش داشته باشیم، از این قاعده مستثنای نیست. اسمیت به‌جای این عبارت جمله دیگری را نقل می‌کند؛ جمله‌ای که همیشه به خاطر دارد و از یکی از محیط‌بانان ارشد شنیده است: «چه اشکالی دارد مردم شغلی آبرومندانه داشته باشند که بتوانند از قِیل آن زندگی آبرومندانه‌ای هم برای خودشان دست‌وپا کنند؟»

این واقعیت ممکن است شوروشوق‌مان را از بین ببرد، به‌ویژه اشتیاق کودکانی را که به شغل آینده‌شان فکر می‌کنند؛ اما اگر جور دیگری به آن نگاه کنیم، این واقعیت می‌تواند بسیار جذاب باشد. اگر کار رؤیایی فرقی با کارهای دیگر ندارد، بهتر نیست همه کارها را به رؤیا بدل کنیم؟

نقل و تلخیص از: وب سایت تر جهان / نوشته: کلی. یو چانگ / ترجمه: فاطمه زلیکانی / مرجع: نیور بیابلیک

پاسبانی ساحلی داشته باشند.از میان خیل عظیم متقاضیان، فقط ۶۰ زوج از صلاحیت لازم بر‌خوردار بودند. حدود یک سال بعد، روزنامه سن‌فرانسیسکو کرونیکل بازوجی که موفق شده بودند این موقعیت شغلی را از آن خود کنند مصاحبه کرد. بعد از یک سال، از نظر تیغانی دینس و تیلور واترسون، کار در فانوس دریایی فقط یک کار به شمار می‌آمد. شغلی که پیش از این حکم‌رویا را داشت. دینس می‌گفت «همه‌انان را پذیرش می‌کنیم، فروشنده‌رامی چرخانیم، تخت‌ها را مرتب می‌کنیم و غذا را آماده می‌کنیم. تیلور هم راهنمای محلی است.» از زوج در مصاحبه با کرونیکل گفتند در هفته ۹۰ تا ۸۰ ساعت کار کرده‌اند. به‌راحتی می‌توان فهمید چرا مشاغلی از این دست تا این حد پرینده و وسوسه‌برانگیزند. بسیاری از ما احتمالاً بدین دلیل همچنان به کار رؤیایی فکر می‌کنیم که استخدام نشده‌ایم یا مشغول کارهایی هستیم که دویـد گریر اینها را «مشاغل مزخرف» می‌نامد. این انگیزه نامربوطی نیست؛ اما به گمانم اغلب مشاغل رؤیایی بیشتر به اداره کردن یک فانوس دریایی و آماده کردن جا و غذا برای ۴۰ مهمان شبیه است تا تعطیلاتی که بابت آن پول هم به شما می‌دهند.

چه کسی گفته محیط‌بانی کار را حتی است؟!

اندرو اسمیت محیط‌بان و راهنمای گردشگران پارک ملی گلپشر است. او شغلش را دوست دارد و چهار تابستان است که به پارک و گردشگران آن رسیدگی می‌کند. از مزایای محیط‌بان بودن آن است که در فرآند شناخت محیط

طبیعی هر روز با طبیعت ارتباط نزدیک‌تری برقرار می‌کنید؛ گردشگران از این تجربه مجروحند و در فرصت کوتاه بازدید از پارک نمی‌توانند چنین ارتباطی را تجربه کنند. اسمیت در اقامتگاه پارک زندگی می‌کند و ساعات زیادی را در هوای آزاد می‌گذراند و لذت فراوان می‌برد. شرایط کاری اسمیت از روی بسیاری از مدیرانی است که مجبورند در متروهای پرازدحام تردد کنند. احتمالاً برای این افراد محیط‌بانی شغل پرچایه‌ای است حتی اگر این شغل مستلزم سروکار داشتن با گردشگران درمانده‌ای باشد که نمی‌توانند در مسیرهای پرتردد پارک ملی اتومبیل‌هایشان را پارک کنند. اما اسمیت می‌گوید او کارش را همچنان یک کار می‌بیند که گاهی با مخاطراتی همراه است و امنیت شغلی ندارد. او می‌گوید «حتی اگر مشغول کاری باشید که دوستش دارید، بدین معنا نیست که دارید تفریح می‌کنید. روزهایی که کار نمی‌کنم می‌توانم از آدانه قدم بزنم و لذت ببرم؛ اما پیاده‌روی با لباس فرم در روزهای کاری به پیاده‌روی در روزهای غیرکاری شباهتی ندارد.» اسمیت، مانند بسیاری دیگر از کارمندان پارک ملی، فصلی کار می‌کند (در حال حاضر، او استخدام نیست). مزایای محیط‌بانی در فصلی که پارک بازدیدکننده دارد خوب است؛ اما وضعیت استخدای آن ثباتی ندارد. اسمیت می‌گوید برخی از محیط‌بانان وقتی ۲۶ ساله می‌شوند دیگر تمایل ندارند با پارک همکاری کنند و از طرفی نمی‌توانند از خدمات بیمهٔ والدینشان هم استفاده کنند. اسمیت خارج از فصل، معلم جایگزین است. او فقط وقتی می‌تواند محیط‌بانی را شغلی دائمی در نظر بگیرد که شغلی همیشگی در پارک پیدا کند. احتمال این هم بسیار کم است.

نست کردن دستور غذایی کتاب‌های آشپزی

کارولین لینگ دستور غذایی کتاب‌های آشپزی را تست می‌کند و از جمله افراد خوش‌اقبال است که از کارش لذت می‌برد. او از دوستش نقل قول می‌کند که می‌گوید: «این شغل یک کمندی رمانیتک است. فکر کنم توصیف واقعا درستی است. هیچ کس فکر نمی‌کند چنین شغلی هم وجود داشته باشد.

■ **تلخیص: حسین گل محمدی**
فرض کنید به شما حقوق بدهند تا در نقطه‌هایی از اقیانوس که تا حالا پای هیچ انسانی به آنجا نرسیده غواصی کنید. یا پول بگیرد برای اینکه در یک فانوس دریایی قدیمی زندگی کنید. به نظر می‌رسد بعضی شغل‌ها دست‌کمی از ماجراجویی‌های رؤیایی ندارند. اما اگر خوش‌شانس باشید و واقعا در یکی از این کارها مشغول به کار شوید، احتمالاً پس از مدتی نظر دیگری خواهید داشت. یک روزنامه‌نگار با آدم‌هایی صحبت کرده است که از نظر بقیه شغل‌هایی رؤیایی دارند. این مطلب را خانم کلی یو چانگ نویسنده آزاد کار نوشته و آثار او در وایس، اینترسپت و دیگر مطبوعات به انتشار رسیده است.

هستند «بخوانید.» چنین پیشنهادی این فرصت شغلی را برای کار رؤیایی بدل می‌کند. بیش از ۲هزار نفر برای این فرصت شغلی تقاضا دادند (یکی از کارآموزان می‌گفت آن قدر هم که فکر می‌کرد ساعات کار به خوابیدن روی تشک‌ها نگذشت، اما در مجموع، از فرصت کارآموزی رضایت خاطر داشت و آن را مثبت ارزیابی می‌کرد.) جنگل‌بانی، نگهداری از حیوانات در باغ‌وحش و خلبانی از جمله مشاغلی هستند که معمولاً تصویری رؤیاگونه از آنها در ذهن داریم. در وب‌سایت ردیت اشاراتی به این مشاغل می‌یابیم. در این وب‌سایت، افراد ذیل این مشاغل می‌پرسند چگونه می‌توانند در این حوزه‌ها شغلی برای خود دست‌پا کنند؟ (برای مثال، «من عاشق حیواناتم؛ اما آموزش خاصی ندیدم و نمی‌دانم با حیوانات بزرگ‌تر از گربه چگونه رفتار کنم. اگر بخواهم در باغ‌وحش کار کنم، چه باید بکنم؟»)

هفته‌ای ۹۰ ساعت کار در فانوس دریایی

گاهی یک فرصت شغلی رؤیاگونه به‌سرعت در فضای مجازی دست‌به‌دست می‌شود، مانند فرصتی که در فانوس دریایی ایست برادر فراهم شد. این فانوس تاریخی، که در سن‌فرانسیسکو قرار دارد و هم‌اکنون به مهمانخانه تبدیل شده است، به زوجی نیاز داشت که در ازای دریافت سالانه ۱۲۰هزار دلار در این مکان زندگی و کار کنند. هزاران نفر برای این موقعیت شغلی درخواست داده بودند. این افراد تصور می‌کردند فضایی پنج، آرام و بی‌نقص در اقیانوس در انتظارشان است، به‌ویژه که فانوس دریایی وای‌فای هم نداشت. افرادی که در این شغل پذیرفته می‌شدند باید گویانه‌امهٔ معتبر

در دورانی به سر می‌بریم که استخدام دائمی و امنیت شغلی به آرامی در حال از بین رفتن است و ماندن در یک شغل، به‌خودی خود، دستاورد برجسته‌ای محسوب می‌شود.

در دورانی به سر می‌بریم که استخدام دائمی و امنیت شغلی به آرامی در حال از بین رفتن است و ماندن در یک شغل، به‌خودی خود، دستاورد برجسته‌ای محسوب می‌شود.
محاسبات «مؤسسهٔ سیاست‌گذاری اقتصادی» نشان می‌دهد سیاست‌های شکست‌خورده در واکنش به همه‌گیری کرونا
سبب شد حدود ۱۶ درصد از شاغلین در امریکا، یعنی حدود ۲۶میلیون و ۸۰۰ هزار نفر، کار خود را از دست بدهند تا پایان سال شغل رؤیایی‌تان را پیدا کنید یا چگونه با ۹هزار دلار دستمزد کمتر از ۵۰هزار دلار دستمزد دارند.
یک شرکت تشک‌سازی از کارآموزان «خوش‌هواد» زمانی که در محل کار

وقتی جوان بودم، دوست داشتم اسب باشم. نمی‌خواستم دختر اسبی باشم، می‌خواستم دختری باشم که واقعا اسب است. اسب‌بودن رؤیایی نبود که فقط به دوران نوجوانی‌ام محدود شود؛ این رؤیا آلان هم به‌نظم منطقی می‌آید. مردم به اسب‌ها احترام می‌گذارند. اسب‌ها همیشه خوشنام بوده‌اند و هرگز کسی چیز بدی درباره آنها نگفته است. کارشان هم اغلب مشخص و مختصر است: کلاوئن را از یک سرزمین به سر دیگر آن می‌کشند یا در زمین‌های حفاریندنی شده به کودکی سواری می‌دهند. دیگران هم معمولاً به حاجات اولیهٔ آنها رسیدگی می‌کنند؛ روزی که تمام می‌شود، بونجه‌شان را می‌دهند و نعل‌های کوچک‌شان را تمیز می‌کنند، بعد هم رهایشان می‌کنند تا در جایی با سقف‌های بلند بخوابند.

رؤیایم به واقعیت بدل نشد؛ اما وقتی مشغول کار شدم، آن احساس دوران کودکی‌ام دربارهٔ کار رؤیایی عمیق و عمیق‌تر شد. دلم می‌خواست به کاری مشغول شوم که برایم مهم است و درآمدش زندگی‌ام را بچرخاند؛ اما همیشه احساس می‌کردم حتی کاری که بهترین درآمد دنیا و بیشترین رضایت خاطر را به همراه داشته باشد هنوز کار است. بعد است فکر کنیم به اسبی که ارابه می‌کشد سخت نمی‌گذرد. اسب‌ها، وقتی کار نمی‌کنند، مجبور نیستند به بچه‌های ۱۰ساله سواری بدهند و دور زمین اسب‌دوانی بدون هیچ‌کس به اسب‌ها نمی‌گویند: «گرا! گرا! کاری که می‌کنی لذت‌بری، مثل این است که حتی یک روز هم کار نکردی.»

مرگ تدریجی امنیت شغلی

حالا این حرف‌ها را بیش از گذشته درک می‌کنیم؛ در دورانی که سر می‌بریم که استخدام دائمی و امنیت شغلی به‌ارامی در حال از بین رفتن است و ماندن در یک شغل، به‌خودی خود، دستاورد برجسته‌ای محسوب می‌شود. محاسبات «مؤسسهٔ سیاست‌گذاری اقتصادی» نشان می‌دهد سیاست‌های شکست‌خورده در واکنش به همه‌گیری کرونا سبب شد حدود ۱۶ درصد از شاغلین در امریکا، یعنی حدود ۲۶میلیون و ۸۰۰ هزار نفر، کار خود را از دست بدهند تا بساعات کاری و در نتیجه دریافتی‌هایشان کاهش یابد. داشتن کار لزوماً بدین معنا نیست که تا‌ران سخت نخواهد بود، حتی پیش از این رکود اقتصادی از هر ۱۰ کارگر، دستمزد یک نفر آن قدر اندک بود که اگر تمام‌وقت هم کار می‌کرد همچنان در فقر به سر می‌برد؛ با این همه، تصویر کار رؤیایی همچنان برایمان جذاب است. خیل عظیمی از مقالات خودباری روش‌های رسیدن به کار رؤیایی را تبلیغ می‌کنند؛ چگونه می‌توانید تا پایان سال شغل رؤیایی‌تان را پیدا کنید یا چگونه با ۹گام شغل فعلی‌تان را ترک کنید و رؤیایتان را محقق کنید. وب‌سایت ایندبید اطلاعات مربوط به ۲۵ شغل رؤیایی را فهرست کرده است که سه‌چهارم آنها سالانه کمتر از ۵۰هزار دلار دستمزد دارند.

یک شرکت تشک‌سازی از کارآموزان «خوش‌هواد» زمانی که در محل کار